

още при първата поява на турската войска, тѣ се връщатъ по домоветѣ си. (Заедно съ тѣхъ, Стоиловата чета се състояла отъ 72 човѣка). Отъ Жеравна тѣ стигнали върха *Вьтрила*, надъ Котелъ, и пратили четниците *И. Жековъ*, *Н. Гендовъ* и *В. Жековъ* съотвѣтно въ селата *Градецъ*, *Катуница* и *Медвенъ*, за да извѣстятъ, че възстанието е обявено и се събератъ на *Вьтрила*, отдѣто да навлѣзатъ въ Котелъ.

Но на тоя планъ не помогнали ни природа, ни условия. На 7-и май, срѣщу 8-и, „като никой пжтъ,“ завалява силенъ дъждъ, който слѣдъ малко се обръща на лапавица отъ снѣгъ; 20 души отъ четниците (повечето отъ Жеравна и Нейково) липсали, а скоро турскитѣ потери влѣзли въ диритѣ на останалитѣ уморени, измокрени, простудени и изгладнѣли четници. Споредъ думитѣ на нѣкои, четата била издадена отъ единъ циганинъ родомъ отъ Нейково, а споредъ други — сжщо отъ циганинъ, но изпратенъ нарочно за вода отъ Кушь-Бунаръ, дѣто тѣ като не подозрѣли, че той е дошълъ съ мисия, казали, че отиватъ къмъ Нейково и въ случай, че срѣщне други сливенци по пжтя, да имъ каже да идатъ въ Нейково. Казватъ, че въ прѣдателството участвували и жеравненскитѣ чорбаджии. Отъ Сливенъ били изпратени три отдѣления войска: едното по диритѣ имъ въ Нейково, другото за Медвенъ, а третото за Градецъ и Котелъ. Мютесарафинътъ телеграфиралъ до каймакамитѣ въ Карнобатъ, Айтосъ и Бургасъ да съставятъ башибозушки чети, а отъ друга страна поискалъ наставления отъ Одринъ.¹⁾

Когато турската войска пристигнала въ Нейково, тя заловила нѣколко четника, които били изпратени отъ *Стоилъ* за хлѣбъ, и ги подбрала да кажатъ мѣстото на четата. *Стоилъ* като вижда, че тия четници не се връщатъ, разгнѣвенъ потегля за Нейково, но при приближаване селото срѣщналъ войска. Помжчилъ се да отбѣгне сражението и затова се отправилъ по посока къмъ Рахово, но турцитѣ, много многобройни отъ четниците, се нахвърлятъ срѣщу имъ, още повече че могли по-бърже да се движатъ, тъй като тѣ били конници. Въ тѣй завързаното сражение били ранени самиятъ *Стоилъ Войвода* и четникътъ *Миринъ Димитровъ*, а отъ турцитѣ паднали двама убити. При втория опитъ на *Стоила* да удари къмъ Раково той изгубва четника *Симеонъ Николовъ*, а конницата още по-упорито врѣхлетява въ диритѣ му. *Стоилъ* се вижда принуденъ да завърже редовно сражение, което, казватъ, траяло три часа. Кавалериститѣ били принудени да слѣзатъ отъ конетѣ и взематъ позиции задъ дърветата. Отъ тѣхъ падатъ петъ души, но и голѣмия прѣстъ на войводата

¹⁾ Съгласно рапорта на Скайлеръ до америк. пратеникъ Х. Мейнардъ въ Цариградъ, редовната турска войска изпратена срѣщу сливенскитѣ възстаници брояла 300 души; къмъ нея се присѣдинили башибозуци, събрани отъ околнитѣ села по заповѣдъ на Одринския валия. Ср. стр. 52 на „Народенъ календаръ“ за 1877 г. Букурещъ.